

Simpla deducție

Florianruse

Oare acea tulburătoare presimțire...
numai pe mine să mă fi-ncercat,
captive în întâia noastră amintire
rămasă din trecutu-ndepărtat?
Unii, probabil, i-ar fi spus destin,
alții, ceva mai filozofi, pură-ntâmplare;
eu încă nu-mi explic cum, din senin,
situația a devenit fără scăpare.

(Foarte-ncordat tot admiram nuanța cu care propriu-mi suflet mi te contura;
băftosu,-ntrevăzându-ți importanța, găsisse astfel modul de-a mă-nflăcara.)

Nu știu ție-n ce măsură ți s-or fi-ntâmplat
trăiri aidoma pân' spre-asfințit,
însă prea târziu, nestrămutată, c-ai plecat,
cam neagă c-o luasem pe-un drum greșit.